

skal anvendes til Dyrtidsforanstaltninger. Disse Regler bliver at fastsætte ved Overenskomst mellem Indenrigsministeren og Rigsdagens to Finansudvalg.

Jeg tror dermed ogsaa at have gjort Rede for det væsentligste af det stillede Forslags Indhold. Jeg skal endnu kun tilføje, at da hele Fællesudvalget i høj Grad maatte ønske, at denne vanskelige Sag bliver ordnet ved frivillig Overenskomst, fremfor at man skulde gaa Tvangsvejen, og da man ogsaa tror, at den opnaaede Ordning vil være heldigere og bedre for Staten og for Samfundet og formentlig ogsaa for Skibsfarten, har hele Udvalget — under Hensyn til Indenrigsministerens refererede Udtalelser — med Tilfredshed kunnet slutte sig til det os forelagte Overenskomstforslag, og jeg kan derfor nu paa Fællesudvalgets Vegne anbefale det af Udvalget stillede Forslag til Udjævning af Uoverensstemmelserne mellem Tingene til Vedtagelse af det høje Landsting.

Indenrigsministeren (Rode): Det høje Folketing har vedtaget Fællesudvalgets Indstilling, og efter den ærede Ordførers Udtalelser kan det samme Resultat vel ventes i dette høje Ting. Dermed vil der være tilvejebragt en Ordning af Fragspørgsmaalet, som jeg hilser med stor Tilfredshed, og som kommer til at hvile paa et Samarbejde mellem Rederne og Staten. Et saadant Samarbejde, tilvejebragt ved Overenskomst med Rederne, har stadig været Regeringens Ønske. Jeg skal henvise til tidligere Udtalelser og Meddelelser og kun minde om, at i selve Bemærkningerne til det Lovforslag, der nu foreligger til afsluttende Behandling, findes en Slutningsbemærkning om, at „saafremt det skulde blive muligt ved senere tilvejebragt Overenskomst eller paa anden Maade at fastsætte Maksimalfragter for Befordringen af visse Varer, kan den her foreslaaede Ordning bortfalde“. Fællesudvalgets Indstilling tilkendegiver fuld Enighed om, hvad ogsaa den ærede Ordfører udtalte, at en tilfredsstillende frivillig Ordning af denne Sag afgjort er at foretrække for en tvungen, vel ikke blot fordi den frivillige Samvirken ikke mindst i disse Tider har en særlig høj Værdi og Betydning, men ogsaa paa Grund af Skibsfartens ejendommelige Forhold, dens internationale Karakter og samtidig dens absolutte Uundværlighed for det nationale økonomiske Liv. En tilfredsstillende økonomisk Ordning maatte — og derom tror jeg, ogsaa alle

er enige — indeholde Samarbejde med Hensyn til Afgivelse af Tonnage. Ydelse af Penge kunde, naar de ulykkelige Følger for Landets Erhverv og Befolkning af høje internationale Fragter skulde modarbejdes, kun være et Surrogat. Det Forslag, jeg fremsatte i Januar, var et saadant Surrogat, fordi Forhandlingerne om Overenskomst den Gang var strandet. Dette Surrogat syntes mig endogsaa udsat for stærk Forringelse ved de Planer, som et af Rigsdagens Partier var inde paa, og som kun indeholdt en Beskatning af Rederivirksomhed, men ikke noget Middel til at imødegaa en eventuel Tilbøjelighed til at søge denne Beskatning overvæltet paa Forbrugerne. Jeg modtog derfor med stor Tilfredshed det Tilbud, som Etatsraad H. N. Andersen, Direktør for Østasiatisk Kompagni, gjorde mig om at ville forsøge at finde Vej til en Overenskomst mellem Rederne og Staten, og hvad der før var mislykkedes, lykkedes nu. For dette frugtbare Initiativ og for den betydningsfulde Medvirken under Forhandlingerne skyldes der Etatsraad H. N. Andersen stor Tak, men jeg ønsker straks at tilføje, at jeg hos de Repræsentanter for Rederiforeningen, som deltog i Forhandlingen, straks mødte en tydelig tilkendegivet Villie til nu at finde en Overenskomst. Baggrunden for den Overenskomst, hvis Stadfæstelse nu anbefales af Fællesudvalget, er selvfølgelig den fælles Forstaaelse af, at en Ordning af Fragspørgsmaalet maatte træffes og vilde blive truffet, og Forholdenes alvorlige Udvikling har i høj Grad manet til, at denne Ordning blev saa virkningsfuld som muligt. Spørgsmaalet om vore Tilførsler, ikke blot om at faa dem paa rimelige Vilkaar, men om overhovedet at faa dem og at faa dem rettidigt, er, efterhaanden som den økonomiske Verdenskrig strenges og skærpes, blevet stadig alvorligere. Det er maaske ikke helt overdrevent at sige, at der er mere mellem Himmel og Jord, end Københavns Børs synes at drømme om. Disse Forhold maatte rette Opmærksomheden imod Nødvendigheden af at sikre Midlerne til vor Tilførsel, og da først og fremmest derved, at den Ordning, som maatte komme, bidrog til, at Landets Tonnage ikke blev unddraget det nationale Behov. Denne Opfattelse af Forholdenes Udvikling har tilskyndet til Indgaaelsen af Overenskomsten. Jeg vil gerne tilføje, at jeg tror, at hvad der har lettet den, er Udviklingen i andre Lande, idet man overalt i de neutrale skibsfarende Stater nu er gaaet